

Eenheid tussen oppervlak en drager

Zoals de picturale uitbeelding is verschoven van het loutere representatieve tot het meer rationele, heeft het sculpturale mettertijd eenzelfde ontwikkeling gekend, van het figuratieve tot het conceptuele. Beide weerspiegelen meer de geest van de maker dan zich te bekommeren om de gelijkenis.

De wereld van de keramiek is hierop geen uitzondering. Ook nu ontwikkelt zich het werk meer vanuit een soort innerlijk proces, waarin vorm en afwerking niet gelijktijdig ontstaan. In een soort tussentijd beweegt zich het zoeken naar karakter, textuur en inkleuring. Een keramische creatie openbaart zich maar langzaam en dwingt met elke stap tot verdere keuzes.

Wat voor de hand ligt als visueel materiaal kan daarbij een leidraad zijn, evenals de voeling met de tijdsgeest of de opgedane ervaring. Toch is het belangrijker te focussen op de geest van waaruit het werk zich ontwikkelt. Speelt dit zich af in de organische sfeer, de geometrische, de abstracte of de figuratieve omgeving? Tal van vragen die me in staat stellen door selectieve deductie een referentiekader af te bakenen. Eenmaal dit in kaart gebracht rest mij de observatie van het terrein. Door het puur waarnemen van de vorm ontstaat een hechte relatie die het me mogelijk maakt om ook te doorgronden wat zijn aandeel kan zijn. Het is door deze wisselwerking van actieve betrokkenheid en niet-actieve beschouwing dat de eenheid tussen het object en het subject tot stand komt. Waarin de vragen en de antwoorden zich oplossen.

De zoektocht naar kleur en textuur is daarbij een proces, niet enkel gebaseerd op het reeds bestaande palet maar steeds wisselend en experimenterend naargelang de vordering en het beoogde karakter van het werk. De afwerking en het glazuren, passend bij een specifieke creatie zijn geen einddoel op zich maar maken deel uit van een continu proces, voorafgaand aan of volgend op de creatie. Zonder een grondige kennis van grondstoffen en een inzicht in de chemische processen eigen aan de keramiek kunnen we geen eigen vocabularium bouwen dat ons in staat stelt om wat dan ook uit te drukken. Ze zijn dus zonder meer noodzakelijk materiaal. Maar alleen deze kennis helpt ons niet, integendeel het brengt ons verder af van ons doel. Door de overdaad aan mogelijkheden zien we door het bos de bomen niet meer.

Tenzij we de weg ook omgekeerd gaan, van binnen naar buiten, vanuit de oorsprong, om te komen tot een harmonische eenheid tussen oppervlak, drager en kleur, ontstaan vanuit dezelfde geest daar waar ook al het andere zich afspeelt.

Geert Van der Borgh